

N:o 96.

Af herr **J. Andersson** i Ölsund, *med förslag till lag om ändrad lydelse af 18 kap. 15 § strafflagen.*

I nu gällande strafflag är det högsta straffet för fylleri bestämdt till allenast tjugu kronors böter. Enligt mitt förmenande skulle emellertid en förhöjning af straffet härutinnan vara både nödig och nyttig.

Jag fäster mig dervid först och främst vid nykterhetens intresse. Vissheten om att den, som i öfverlastadt tillstånd uppträder å allmän plats, derigenom utsätter sig för den allvarligare tillrättavisning, som ligger i ett högre bötesstraff, skulle helt säkert bidra till minskande af superiet eller åtminstone hejdande af dess öfverdrifter.

Äfven i ett annat afseende synes mig en skärpning vara af behovet påkallad. Det är ett allmänt erkänt förhållande, att de flesta brott begås under rusets inflytande. Kunde en sådan åtgärd som den af mig nu föreslagna därför leda till minskande af superiet, skulle den sålunda i sin mån bidra till hämmande jemväl af annan brottslighet. Och ett hinder för förändringens vidtagande lär icke ligga deri, att fylleri straffas endast vid det förhållande, att den berusade uppträder å allmän plats.

Slutligen torde det nuvarande bötesmaximum vara allt för ringa vid bestraffande af upprepade fylleriförseelser. Från olika domstolar och åklagare har jag ock försport beklagande deraf, att fylleri, under hvilka omständigheter som helst och huru många

gångar det än må vara upprepadt, icke kan beläggas med högre straff än böter af tjugu kronor.

För min del skulle jag vara böjd för att hvarje särskild begränsning af bötesmaximum för fylleriförseelser finge bortfalla, och tillåter mig därför i sådant afseende väcka förslag. Skulle emellertid en sådan skärpning anses vara för stor, får jag alternativt föreslå, att maximum åtminstone höjes till etthundra kronor.

Jag får därför härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville för sin del *antingen* besluta, att 18 kap. 15 § strafflagen må erhålla följande lydelse:

Öfverlastar sig någon af starka drycker så, att af hans åtbörder eller orediga sinnesförfattning synbarligen märkas kan, det han drucken är, och träffas han i sådant tillstånd å väg, gata eller annat allmänt ställe, straffes, för fylleri, med böter;

eller ock besluta, att åt nämnda lagrum må gifvas denna förändrade lydelse:

Öfverlastar sig någon — — — — —
— — — — — straffes, för fylleri, med böter högst etthundra riksdaler.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 27 januari 1894.

Jonas Andersson

i Ölsund.